Abdurrahim Özüdoğru

Η Tülin Özüdoğru, κόρη του Abdurrahim Özüdoğru, διηγείται:

Ποτέ! Δεν θα μπορούσα ποτέ να το φανταστώ αυτό. Όταν μάθαμε για το Ολοκαύτωμα στο σχολείο, με άγγιξε πολύ. Το γεγονός ότι άνθρωποι δολοφονήθηκαν επειδή μια δεξιά ιδεολογία τους χαρακτήριζε διαφορετικούς, κατώτερους, με συγκλόνισε βαθιά. Αλλά ποτέ δεν το συνέδεσα αυτό με τον εαυτό μου προσωπικά. Δεν μου είχε περάσει από το μυαλό τότε ότι αυτή η ιδεολογία θα μπορούσε μια μέρα να επηρεάσει εμένα και την οικογένειά μου. Αφού ανήκαμε σε αυτή τη χώρα!

Ο πατέρας μου ζούσε στη Γερμανία για σχεδόν 30 χρόνια όταν δολοφονήθηκε. Είχε περάσει περισσότερο από τη μισή του ζωή εδώ. Ήταν ένας πολύ πρόσχαρος, εργατικός και εξωστρεφής άνθρωπος. Είχαμε πολλούς Γερμανούς φίλους με τους οποίους γιορτάζαμε και τα Χριστούγεννα. Αντίστροφα, τους καλούσαμε για τη Γιορτή της Θυσίας. Δεν κάναμε καμία απολύτως διάκριση. Γεννήθηκα στη Γερμανία. Εντάξει, είμαι Γερμανίδα με ξένες ρίζες, αλλά είμαι Γερμανίδα. Πήγα στο νηπιαγωγείο εδώ, πήγα σχολείο εδώ, έκανα Abitur εδώ. Σπουδάζω εδώ. Όπως και ο πατέρας μου, ανέπνευσα τον ίδιο αέρα με όλους γύρω μου, επισκέφθηκα τις ίδιες χριστουγεννιάτικες αγορές. Χάρηκα για τα ίδια πράγματα, μοιράστηκα τα ίδια συναισθήματα. Βέβαια, στην καθημερινή ζωή υπήρχαν αυτά τα μικροπράγματα, οι εχθρότητες και οι διακρίσεις. Δυστυχώς, συμβαίνουν. Αλλά ποτέ δεν θα πίστευα ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να συμβεί σε μια χώρα τόσο σταθερή όσο η Γερμανία, τόσο ανεπτυγμένη πολιτιστικά, τεχνικά και οικονομικά.

Αλλά συνέβη. Ήμουν 17 ετών όταν ο πατέρας μου δολοφονήθηκε, κυριολεκτικά εκτελέστηκε. Αγαπούσα τον πατέρα μου τόσο που ακόμη από δύο ετών χτυπούσα τα πόδια μου θυμωμένα όταν αργούσε να γυρίσει από τη δουλειά. Δεν άντεχα να είμαι μακριά του ούτε για λίγες ώρες. Τώρα τον έχασα για πάντα. Μου λείπει πάρα πολύ. Σε γιορτές, γάμους, γενέθλια – πάντα τον αναζητώ με το βλέμμα μου. Και δεν τον βλέπω. Μου τον πήραν σε μια ηλικία που χρειαζόμουν πραγματικά κάποιον να μου δείξει τον σωστό δρόμο για το μέλλον και να με υποστηρίξει. Αλλά ακριβώς σε αυτό το σημείο της ανάπτυξής μου κατέρρευσε ο κόσμος μου.

Απόσπασμα από Barbara John (επιμ.): «Unsere Wunden kann die Zeit nicht heilen. Τι σημαίνει η τρομοκρατία της NSU για τα θύματα και τις οικογένειές τους». Με την ευγενική άδεια της Verlag Herder GmbH, Freiburg i. Breisgau.